

Doc. PhDr. Renáta Beličová, PhD.

The Institute of Literary and Artistic Communication, Faculty of Arts
Constantine the Philosopher University in Nitra, Slovakia

Medzinárodné kolokvium

Studia humanitatis - Ars hermeneutica

Metodologie a theurgie hermeneutické interpretace VI

Katedra slavistika a Katedra filosofie FF OU v Ostravě, **11.-12. 5. 2016**

POSTMODERN MUSIC – EGALITARIAN GESTURES AND HERMENEUTIC CHALLENGES

Abstract

Deconstruction and pastiche are creative methods of postmodernism. Both can be seen as an anti-discursive methods, although each of the other reasons and with different interpretative assumptions. Both methods offer the audience catharsis interpretative homeostasis, whether as a result of an examination of the hermeneutic, or illusive satisfaction of familiarity and perceptual stereotypes. *Apolloopera* by Slovak composer Marek Piaček has subtitul „melodrama about a bombing for choir, actor and trombone“. Represents the postmodern compositional approach with the original use of pastiche and deconstruction in the service of ethos of classic tragedy: well known plot, exploitation of familiar means of expression and metaphysically argued universal ethical principles.

Keywords

postmodern music, Marek Piaček, Apolloopera, deconstruction, pastiche, interpretation

HUDOBNÁ POSTMODERNA – EGALITÁRSKE GESTÁ I HERMENEUTICKÉ VÝZVY

Anotácia

Dekonštrukcia i pastiš sú tvorivé metódy postmodernizmu. Obe možno chápať aj ako antidiskurzívne metódy, i keď každú z iných dôvodov a s odlišnými interpretačnými predpokladmi. Dekonštrukcia zdanlivo ruší možnosť diskurzu epistemologickým chaosom. Pastiš naopak, ruší potrebu diskurzu explicitnosťou a všeobecnou známosťou použitých vyjadrovacích prostriedkov. Obe metódy ponúkajú divákovi katarziu interpretačnej homeostázy, či už ako výsledok hermeneutického spytovania, alebo iluzívneho uspokojenia z familiárnosti a percepčného stereotypu. Dielo slovenského skladateľa Marka Piačeka *Apolloopera, melodráma o jednom bombardovaní pre zbor, herca a trombón* je koncertným autonómnym dielom. Reprezentuje postmodernistický kompozičný postoj s originálnym využitím dekonštrukcie i pastišu v službách étosu „klasickej tragédie“: stret známej zápletky, banálnych vyjadrovacích prostriedkov a metafyzicky argumentovaných univerzálnych etických princípov.